

Lichtvoetig

© Marieke Sleurink, 2019

Ik open mijn kast om m'n schoenen te pakken.
Keurig per paar heb ik ze daar staan.
Waar zal ik vandaag mijn voeten mee tooien?
Welk paar schoenen trek ik aan?
Zijn het de schoenen waar de moed in zal zakken?
Of loop ik er aan het eind van de dag steeds meer naast?
Haal ik het op sloffen of ben ik held op mijn sokken?
Of durf ik vandaag stevig in mijn schoenen te staan?

**Maar soms neem ik liever de benen.
Laat iemand anders toch in mijn schoenen staan.
Is het mogelijk om samen met Jezus mijn weg
zwaarbepakt maar lichtvoetig te gaan?**

Ik open mijn deur om de dag in te lopen.
De weg voor me uit zet ik stap voor stap.
Soms traag, want dan draag ik lood in mijn schoenen.
Soms snel op m'n tenen getrapt.
Loop ik in het spoor van iedereen voor me?
Of zet ik juist mijn hakken in het zand?
Moet ik op m'n tenen lopen, haal ik mijn gelijk op hoge poten?
Of loop ik er vandaag de kantjes vanaf?

**Soms neem ik liever de benen.
Laat iemand anders dan in mijn schoenen staan.
Is het mogelijk om samen met Jezus mijn weg
zwaarbepakt maar lichtvoetig te gaan?**

Al voelt het soms zwaar, ik ga door op mijn weg.
En ik loop niet alleen, het is waar wat Jezus zegt.
Hij zegt: "Mijn juk is zacht, en Mijn last is licht.
Ik ben de weg, hou je oog steeds op Mij gericht."

**Oh, soms neem ik liever de benen.
Laat iemand anders maar in mijn schoenen staan.
Toch blijf ik leren om samen met Jezus mijn weg
zwaarbepakt maar lichtvoetig te gaan!**